

De eventuelle betingelser, der skal være opfyldt for anerkendelse, vil være nævnt i førnævnte vejledning. De vil derfor nemmere kunne justeres i overensstemmelse med praksis eller lægelig erfaring. Dette vil samtidig medføre et mere gennemskueligt system.

Det betyder, at det i den konkrete sag skal sandsynliggøres, at der foreligger 1) en sygdom, som er optaget på ovennævnte fortegnelse og 2) en relevant arbejdsmæssig påvirkning eller belastning. Hvis den anmeldte påvirkning og sygdommen er i overensstemmelse med, hvad der er beskrevet i retningslinierne i den førnævnte vejledning, så kan sygdommen som udgangspunkt anerkendes som erhvervssygdom.

§ 9, stk. 1, 3. pkt., om fastsættelse af særlige vilkår ved optagelse af sygdomme på fortegnelsen svarer til gældende lovs § 10, stk. 1, nr. 1, sidste pkt. Der er alene tale om en sproglig præcisering.

Det foreslås i § 9, stk. 2, at bestemmelsen i gældende lovs § 10, stk. 1, nr. 2, 2. led om anerkendelse efter arbejdets særlige art (sygdomme, der ikke er omfattet af fortegnelsen) bør opretholdes med en justering, som fremhæver den konkrete vurdering af det enkelte tilfælde.

Det er fortsat hensigten, at anerkendelse efter arbejdets særlige art skal være en opsamlingsbestemmelse til sygdomme, som man erfaringsmæssigt ikke generelt sætter i sammenhæng med særlige udsættelser eller påvirkninger, men hvor forhold i den konkrete sag taler for, at der er en årsagssammenhæng mellem den konkrete påvirkninger. Der er således ikke grundlag for at optage sådanne sygdomme på fortegnelsen, men der kan ske anerkendelse som erhvervssygdom, hvis forholdene i den konkrete sag taler for, at der er en årsagssammenhæng mellem den konkrete påvirkning og den anmeldte lidelse.

Der vil her være mulighed for at anerkende sygdomme, der ikke er optaget på fortegnelsen, hvor der konkret er stor sandsynlighed for, at den anmeldte sygdom skyldes arbejdet.

Efter gældende lovs § 10, stk. 3 kan anerkendelse på grund af arbejdets særlige art kun finde sted, hvis sagen har været forelagt Erhvervssygdomsudvalget. I praksis har det betydet, at sager, der skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, har haft en forlænget sagsbehandlingstid, da udvalget kun afholder et vist antal møder om året. Det foreslås derfor, at denne bestemmelse ophæves, således at Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelser efter de foreslåede bestemmelser i § 9.

Den gældende lov indeholder i § 10, stk. 1, nr. 1, 2. punktum, og § 10, stk. 1, nr. 2 og § 10, stk. 2, bestem-

melser om, at fosterskader i visse tilfælde kan anerkendes som erhvervssygdom. Det foreslås i § 9, stk. 3 - 5, at sygdomme hos levendefødte børn fortsat vil kunne anerkendes som erhvervssygdomme. Betingelserne for anerkendelse foreslås at være de samme, som foreslås i § 9, stk. 1 og stk. 2. Der er ikke herved tilsigtet en ændring af gældende regler eller praksis. Der er alene tale om en sproglig justering og præcisering af bestemmelserne.

Den gældende lov indeholder i § 10, stk. 1, nr. 2, 1. led, en mulighed for at anerkende en sygdom, hvis det godtgøres, at sygdommen efter de nyeste medicinske erfaringer opfylder de krav, som er nævnt i gældende lovs nr. 1, 1. og 4. pkt. Det vil sige, at hvis det godtgøres, at en sygdom opfylder kravene til at blive optaget på fortegnelsen, så kan sygdommen anerkendes som erhvervssygdom, også selv om sygdommen endnu ikke er optaget på fortegnelsen. Bestemmelsen foreslås bevaret i den foreslåede § 9, stk. 6, som alene er en sproglig forenkling og præcisering af den gældende bestemmelse.

Til § 10

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 11. Bestemmelsen er ændret i konsekvens af forslaget om det nye erhvervssygdomsbegreb.

Til § 11

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 13.

Det bemærkes, at de gældende regler i §§ 12 og 26 om fastsættelse af erstatning, når der er konkurrerende skadeårsag, foreslås ophævet, og at bevare formodningsreglen i gældende lovs § 13, der indeholder en formodningsregel om sammenhængen mellem en skade og en følge.

Ophævelsen af §§ 12 og 26 indebærer, at dansk rets almindelige regler om fastsættelse af erstatning og godtgørelse m.v. skal anvendes.

Efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade §§ 12 og 26 ydes der alene erstatning for arbejdsskadens følger. Erstatningen kan således nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis den skadede borgers aktuelle lægelige og sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden. Til gengæld kan der ydes erstatning, selv om den personskade, der er forvoldt af arbejdsskaden, er beskeden i forhold til den skadede borgers samlede helbredstilstand.

Dansk rets almindelige erstatningsregler indebærer, at der ydes fuld erstatning for en skade, uanset om der indtræder usædvanlige komplikationer eller følgerne skyldes den skadede borgers særlige dispositioner.